

C/2024/4059

12.7.2024

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)

(COM(2023) 532 final – 2023/0321 (CNS))

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych

(COM(2023) 529 final – 2023/0322 (CNS))

(C/2024/4059)

Sprawozdawca: **Petru Sorin DANDEA**

Wniosek o konsultację	Rada Unii Europejskiej, 14.11.2023 oraz 30.11.2023
Podstawa prawna	Art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej
Data przyjęcia przez sekcję	10.4.2024
Data przyjęcia na sesji plenarnej	24.4.2024
Sesja plenarna nr	587
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	179/0/4

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) pochwała nieustanne dążenie Komisji do opracowania wspólnych ram podatku dochodowego od osób prawnych w celu wsparcia konsolidacji rynku wewnętrznego.

1.2. EKES zauważa, że w odniesieniu do wniosków Komisji dotyczących CCCTB (2011 r.) i CCTB (2016 r.), zmierzających do opracowania wspólnej podstawy opodatkowania w całej UE, nie uzyskano w Radzie konsensusu politycznego. Przy przedstawianiu wniosku ustawodawczego w sprawie BEFIT wzięto to pod uwagę z perspektywy zarówno politycznej, jak i technicznej.

1.3. EKES popiera decyzję Komisji o zaproponowaniu programu BEFIT za pośrednictwem dyrektywy UE, ponieważ obecna różnorodność przepisów krajowych powoduje fragmentację i rozbieżności oraz utrudnia działalność transgraniczną na rynku wewnętrznym ze względu na wysokie koszty, jakie przedsiębiorstwa ponoszą w celu zapewnienia zgodności z wieloma ramami prawnymi.

1.4. EKES zauważa, że zgodnie z art. 48 ust. 2 wniosku w sprawie BEFIT państwa członkowskie będą uprawnione do tego, by w przydzielonych im częściach dodawać podwyżki podstawy opodatkowania oraz odliczenia lub zachęty podatkowe. Chociaż EKES dostrzega wartość pozostawienia państwom członkowskim pola manewru, taka elastyczność mogłaby być sprzeczna z celem Komisji, którym jest zmniejszenie ponoszonych przez przedsiębiorstwa kosztów przestrzegania przepisów.

1.5. EKES zgadza się z Komisją, że porozumienie w sprawie filaru 2 mogłoby przyczynić się do stworzenia wspólnych unijnych ram prawnych w zakresie opodatkowania osób prawnych. Uważa, że aby faktycznie uprościć procedury i obniżyć koszty, należy w jak największym stopniu dostosować BEFIT do zasad filaru 2 OECD.

1.6. EKES zauważa, że chociaż korekty w sprawozdaniach finansowych w ramach BEFIT są bardziej ograniczone niż korekty w ramach filaru 2, nie istnieją żadne specjalne zasady ani zachęty dla działalności innowacyjnej lub konkretnych branż. Na przykład nie jest jasne, czy zachowane zostaną programy innowacji i korzystne opodatkowanie dochodów z patentów oferowane przez niektóre państwa członkowskie.

1.7. EKES uważa, że możliwość odliczania strat transgranicznych w grupie BEFIT będzie wymagała wyjaśnień zarówno co do ograniczeń czasowych dla przenoszenia strat na późniejsze/wcześniejsze okresy, jak i co do współlistnienia z filarem 2. Dzięki sumowaniu ramy BEFIT umożliwią potrącanie strat transgranicznych w jednym państwie członkowskim od zysków w innym państwie członkowskim, ale może to być sprzeczne z podatkiem wyrównawczym w ramach filaru 2, zapewniającym minimalną efektywną stawkę podatku wynoszącą 15 %.

1.8. EKES zaleca, aby wszelkie przetwarzanie danych związane z ramami BEFIT odbywało się zgodnie z zasadą minimalizacji danych określoną w RODO ⁽¹⁾, tak by ograniczyć gromadzenie danych osobowych do tych bezpośrednio istotnych i niezbędnych do osiągnięcia konkretnych celów wniosku BEFIT i by przechowywać dane jedynie przez minimalny okres niezbędny do realizacji tych celów.

1.9. EKES zgadza się z Komisją co do potrzeby wyjaśnienia kilku pojęć i kwestii związanych z przepisami dotyczącymi cen transferowych w celu zwiększenia pewności i przewidywalności ram prawnych. Mogłoby to zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP w ich codziennej działalności, a także potencjalnie zmniejszyć koszty proceduralne i koszty postępowania sądowych.

1.10. Warto zauważyć, że niektóre cele wniosku Komisji prawdopodobnie można było osiągnąć również przez udoskonalenie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz że dopiero okaże się, jak inne główne państwa trzecie odniosą się do nowego podejścia UE do cen transferowych. EKES sądzi również, że warto byłoby ponownie utworzyć Wspólne Forum ds. Cen Transferowych, by móc omówić sposoby lepszego rozwiązywania sporów dotyczących cen transferowych w UE.

1.11. EKES podkreśla, że ważne jest, by starannie ocenić koszty przestrzegania przepisów i obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw zainteresowanych wnioskiem w sprawie BEFIT, gdyż pozwoli im to zrozumieć faktyczne korzyści płynące z nowych ram dla firm w całej Europie. Wydaje się, że planowane działania Komisji mające na celu monitorowanie skuteczności i wydajności BEFIT są pod tym względem dobrze ukierunkowane (koszty wdrożenia i początkowe koszty funkcjonowania BEFIT, liczba grup przedsiębiorstw objętych obowiązkowym zakresem wniosku, liczba przedsiębiorstw, które dobrowolnie decydują się na BEFIT, zmiany kosztów przestrzegania przepisów i liczba sporów dotyczących podwójnego opodatkowania).

1.12. EKES odnotowuje, że zdaniem Komisji BEFIT jest „również istotny z punktu widzenia zasobów własnych, jak określono w komunikacie w sprawie kolejnej generacji zasobów własnych dla budżetu UE z 2021 r.”. Jednakże długi i niepewny proces legislacyjny, przed którym stoi BEFIT, utrudnia oszacowanie zarówno kwoty zasobów dostępnych w rozdziałach dotyczących zasobów własnych, jak i tego, kiedy takie dodatkowe zasoby będą dostępne.

1.13. Aby zapewnić odpowiednią koordynację między BEFIT a szczególnymi krajowymi przepisami podatkowymi mającymi zastosowanie w niektórych państwach członkowskich do podmiotów gospodarki społecznej, takich jak spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne, EKES apeluje o uznanie takich specjalnych reguł fiskalnych w ramach BEFIT.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

2. Wniosek Komisji Europejskiej i kontekst

2.1. Wniosek Komisji w sprawie działalności gospodarczej w Europie „Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)” dotyczy nowego jednolitego zestawu przepisów określających podstawę opodatkowania grup przedsiębiorstw i ma zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów prawa podatkowego dla dużych przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną oraz ułatwić w ten sposób organom krajowym określanie należnych podatków.

2.2. Wniosek Komisji zastępuje poprzednie dwa wnioski dotyczące wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB) i wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), odpowiednio z 2011 r. i 2016 r., które zostały wycofane ze względu na brak konsensusu politycznego. Nowe ramy opierają się na wcześniejszych doświadczeniach związanych z CCCTB, międzynarodowym porozumieniu podatkowym OECD/G-20 dotyczącym globalnego minimalnego poziomu opodatkowania oraz na dyrektywie w sprawie filaru 2 przyjętej pod koniec 2022 r.

2.3. Jeżeli chodzi o zakres stosowania, nowe przepisy będą obowiązkowe dla grup prowadzących działalność w UE, których łączne przychody wynoszą co najmniej 750 mln EUR rocznie, w przypadku gdy jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada co najmniej 75 % praw własności lub praw do zysku. Członek grupy BEFIT musi spełniać kryteria progowe nieprzerwanie przez cały rok podatkowy. Inne mniejsze grupy – na przykład grupy MŚP prowadzące działalność transgraniczną – mogą zdecydować się na przystąpienie do systemu, pod warunkiem że sporządzają skonsolidowane sprawozdania finansowe.

2.4. W dokładniejszym ujęciu wniosek Komisji będzie zawierał wspólne zasady obliczania podstawy opodatkowania na poziomie jednostki. Wszystkie przedsiębiorstwa będące członkami tej samej grupy określą swoje podstawy opodatkowania zgodnie ze wspólnym zestawem korekt podatkowych do sprawozdań finansowych.

2.5. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania nowych ram ma sumowanie podstawy opodatkowania na poziomie grupy UE. Podstawy opodatkowania wszystkich członków grupy zostaną zsumowane w ramach jednej podstawy opodatkowania. Pozwala to na transgraniczne kompensowanie strat, ponieważ straty zostaną automatycznie potrącone z zysków uzyskanych w innych krajach. Takie rozwiązanie jest obecnie możliwe bardzo rzadko i może skutkować nadmiernym opodatkowaniem zysków grupy, a w konsekwencji zniechęcać przedsiębiorców do prowadzenia działalności transgranicznej na rynku wewnętrznym.

2.6. Zsumowana podstawa opodatkowania zostanie przydzielona na podstawie zasady przydzielania w okresie przejściowym, w której wykorzystuje się udział procentowy każdego członka grupy BEFIT w zsumowanej podstawie opodatkowania, obliczony jako średnia wyników podlegających opodatkowaniu w poprzednich trzech latach podatkowych. Przejściowa zasada przydzielania ułatwi ustalenie stałej metody przydziału, która będzie mogła opierać się na formule repartycji uwzględniającej istotne czynniki.

2.7. W ujęciu bardziej szczegółowym rozdział II zawiera zasady określania wstępnego wyniku podatkowego każdego członka grupy BEFIT poprzez zastosowanie zasad określonych w sekcji 2 dotyczącej korekt księgowego dochodu netto lub księgowej straty netto, sekcji 3 dotyczącej zasad amortyzacji oraz sekcji 4 dotyczącej momentu ujęcia przychodów i kosztów oraz ustalenia ich wysokości.

2.8. Z organizacyjnego punktu widzenia, zgodnie z przepisami rozdziału V, hybrydowy punkt kompleksowej obsługi umożliwi jednemu członkowi grupy wypełnianie deklaracji grupy i przekazanie jej administracji podatkowej jednego państwa członkowskiego. Innymi słowy „jednostka raportująca”, która jest co do zasady jednostką dominującą najwyższego szczebla, składa jedną deklarację dla całej grupy BEFIT („deklaracja BEFIT”) we własnej administracji podatkowej („organ przyjmujący deklaracje”). Organ przyjmujący deklaracje udostępni następnie wszystkie istotne informacje pozostałym państwom członkowskim, w których grupa prowadzi działalność.

2.9. Kontrole podatkowe i rozstrzyganie sporów pozostaną na szczeblu krajowym. W niektórych przypadkach może zaistnieć potrzeba wspólnego przeprowadzenia kontroli w ramach obowiązujących ram prawnych. Dla każdej grupy BEFIT zostanie również utworzony „zespół BEFIT” – złożony z przedstawicieli każdej właściwej administracji podatkowej z państw członkowskich, w których grupa prowadzi działalność – w celu wymiany informacji i koordynacji działań.

2.10. We wniosku Komisji zapisano: „Aby zapewnić prawidłowe wdrażanie i egzekwowanie przepisów wspólnych ram, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”.

2.11. Wniosek Komisji zawiera również ukierunkowane przepisy mające na celu harmonizację przepisów dotyczących cen transferowych w UE, z zapewnieniem wspólnego podejścia do rozwiązywania najczęściej powtarzających się krytycznych kwestii dotyczących cen transferowych.

2.12. Nowe przepisy dotyczące cen transferowych mają w zamierzeniu wprowadzić w UE wspólne ramy stosowania zasady ceny rynkowej. Cel ten ma zostać osiągnięty przez: (i) wprowadzenie zasady ceny rynkowej do prawodawstwa UE; (ii) harmonizację kluczowych przepisów dotyczących cen transferowych; (iii) wyjaśnienie statusu i znaczenia wytycznych OECD w sprawie cen transferowych; (iv) stworzenie możliwości ustanowienia w Unii wspólnych wiążących zasad regulujących konkretne kwestie dotyczące cen transferowych w ramach wytycznych OECD w sprawie cen transferowych.

2.13. We wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie cen transferowych potwierdzono kluczowe elementy analizy zgodnie z wytycznymi OECD w sprawie cen transferowych (określenie faktycznie przeprowadzonych transakcji, analiza porównywalności, uznane metody OECD dotyczące cen transferowych) i wyjaśniono, w jaki sposób należy stosować mechanizmy dokonywania korekt w UE, aby zapobiegać podwójnemu opodatkowaniu.

3. Uwagi ogólne i szczegółowe

3.1. EKES pochwała wytrwałe starania Komisji o opracowanie wspólnych ram podatku dochodowego od osób prawnych w celu wsparcia rynku wewnętrznego, co jest ideą wpisaną w historię UE od czasu pierwszego pojawienia się w dokumentach politycznych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej już w latach sześćdziesiątych XX w. Realizację tego ambitnego celu po raz kolejny podjęto we wniosku w sprawie BEFIT.

3.2. EKES zauważa, że najnowsze próby Komisji mające na celu opracowanie wspólnej podstawy opodatkowania w całej UE (we wnioskach dotyczących CCTB i CCTB z 2011 r. i 2016 r.) nie doprowadziły do osiągnięcia konsensusu politycznego w Radzie. Przy przedstawianiu bieżącego wniosku ustawodawczego wzięto pod uwagę wcześniejsze doświadczenia, zarówno z perspektywy politycznej, jak i technicznej. Powstały w ten sposób tekst uwzględnia również najnowsze zmiany podatkowe pod względem globalizacji i cyfryzacji.

3.3. EKES docenia fakt, że Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne przed opublikowaniem ostatecznego tekstu w sprawie BEFIT. Ogółem w ramach konsultacji wpłynęły 123 odpowiedzi od stowarzyszeń przedsiębiorców, doradców podatkowych i prawników. Wśród respondentów byli również obywatele oraz zarówno większe, jak i mniejsze przedsiębiorstwa, a także instytucje akademickie i badawcze, organizacje pozarządowe i związki zawodowe.

3.4. EKES zgadza się z Komisją, że wniosek w sprawie BEFIT jest spójny z szeregiem innych niedawnych inicjatyw ustawodawczych podjętych w dziedzinie opodatkowania, jak na przykład ramy DAC. System administracyjny BEFIT, którego wprowadzenia chce Komisja, mógłby rzeczywiście w znacznym stopniu skorzystać na istniejącej i rozwijającej się współpracy między krajowymi organami podatkowymi.

3.5. EKES popiera decyzję Komisji o zaproponowaniu dyrektywy UE w sprawie BEFIT, ponieważ obecna różnorodność przepisów krajowych powoduje fragmentację i rozbieżności oraz utrudnia działalność transgraniczną ze względu na wysokie koszty, jakie ponoszą przedsiębiorstwa w związku z przestrzeganiem wielu różnych ram prawnych. Różnice między państwami członkowskimi mogą również prowadzić do niedopasowania systemów, co może skutkować albo brakiem opodatkowania, albo wielokrotnym opodatkowaniem tych samych zysków. Inicjatywa ustawodawcza UE jest zatem lepiej dostosowana i skuteczniejsza niż wielorakie interwencje krajowe (zasada pomocniczości).

3.6. EKES zgadza się z Komisją, że porozumienie w sprawie filaru 2 otwartych ram OECD/G-20 zatwierdzone przez państwa członkowskie⁽²⁾ mogłoby przyczynić się do osiągnięcia wspólnych ram prawnych dotyczących opodatkowania osób prawnych na rynku wewnętrznym. Aby faktycznie uprościć procedury i obniżyć koszty, należy w jak największym stopniu dostosować BEFIT do zasad filaru 2 OECD. BEFIT wymaga jednak od podatników sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie ze standardem rachunkowości odpowiadającym prawu UE⁽³⁾ (np. krajowym ogólnie przyjętym zasadom rachunkowości lub międzynarodowym standardom sprawozdawczości finansowej).

(2) W grudniu 2021 r. państwa członkowskie jednomyślnie przyjęły dyrektywę w sprawie filaru 2 w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii.

(3) Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na wpływ BEFIT na przedsiębiorstwa konsolidujące swą podstawę opodatkowania z wykorzystaniem ogólnie przyjętych zasad rachunkowości (GAAP) mających zastosowanie w państwie spoza UE.

3.7. EKES zauważa, że po wprowadzeniu BEFIT równolegle obowiązywać będą trzy zestawy przepisów: wewnętrzne krajowe ramy określania dochodów, system filaru 2 i system BEFIT. Tak rozczłonkowane ramy mogłyby stać się uciążliwe dla małych państw członkowskich o bardzo ograniczonych zdolnościach administracyjnych, zwłaszcza gdy w takim państwie znajduje się siedziba dużej grupy.

3.8. EKES zauważa, że chociaż korekty sprawozdań finansowych w ramach BEFIT są bardziej ograniczone niż korekty w ramach filaru 2, nie istnieją żadne specjalne zasady ani zachęty dla działalności innowacyjnej lub konkretnych branż. Na przykład nie jest jasne, czy zachowane zostaną programy innowacji i systemy korzystnego opodatkowania dochodów z patentów oferowane przez niektóre państwa członkowskie, co może zmniejszyć przewagę konkurencyjną UE.

3.9. EKES zauważa, że zgodnie z art. 48 ust. 2 wniosku w sprawie BEFIT (*) państwa członkowskie będą uprawnione do tego, by w przydzielonych im częściach dodawać podwyżki podstawy opodatkowania oraz odliczenia lub zachęty podatkowe, co może prowadzić do zróżnicowanego opodatkowania zysków przedsiębiorstw w poszczególnych państwach. EKES dostrzega wartość pozostawienia państwom członkowskim pewnego pola manewru, ale tak duża elastyczność mogłaby być sprzeczna z przyjętym we wniosku w sprawie BEFIT celem dotyczących uproszczenia.

3.10. EKES uważa, że możliwość odliczania strat transgranicznych w grupie BEFIT będzie wymagała wyjaśnień co do: (i) ograniczeń czasowych dla przenoszenia strat na późniejsze/wcześniejsze okresy; (ii) współlistnienia z filarem 2. Dzięki sumowaniu ramy BEFIT umożliwią potrącanie strat transgranicznych w jednym państwie członkowskim od zysków w innym państwie członkowskim, ale może to być sprzeczne z podatkiem wyrównawczym w ramach filaru 2, zapewniającym minimalną efektywną stawkę podatku wynoszącą 15 %.

3.11. EKES zauważa, że dane osobowe, takie jak informacje o udziałach własnościowych w grupie BEFIT, mogą być przetwarzane przez administracje podatkowe do celów stosowania rozdziału IV wniosku oraz w celu zbadania i osiągnięcia porozumienia w sprawie treści deklaracji BEFIT oraz przetwarzania i oceny indywidualnych deklaracji podatkowych na mocy rozdziału V. EKES zaleca, by wszelkie przetwarzanie danych związane z ramami BEFIT odbywało się zgodnie z zasadą minimalizacji danych określoną w RODO, tak by ograniczyć gromadzenie danych osobowych do tych bezpośrednio istotnych i niezbędnych do osiągnięcia konkretnych celów wniosku BEFIT i by przechowywać dane jedynie przez minimalny okres niezbędny do realizacji tych celów.

3.12. EKES zgadza się z Komisją co do potrzeby wyjaśnienia kilku pojęć i kwestii związanych z przepisami dotyczącymi cen transferowych w celu zwiększenia pewności i przewidywalności ram prawnych. Mogłoby to zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP w ich codziennej działalności, a także potencjalnie zmniejszyć koszty proceduralne i koszty postępowań sądowych co roku obciążające znaczną liczbę przedsiębiorstw. Warto zatem zauważyć, że niektóre z celów wniosku Komisji można było osiągnąć prawdopodobnie również przez udoskonalenie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz że dopiero okaże się, jak inne główne jurysdykcje państw trzecich odniosą się do nowego podejścia UE do przepisów dotyczących cen transferowych.

3.13. EKES sądzi, że w każdym razie warto byłoby ponownie utworzyć Wspólne Forum ds. Cen Transferowych, by ułatwić otwartą dyskusję na temat potrzeby lepszego rozwiązywania sporów dotyczących cen transferowych w UE.

3.14. EKES podziela pogląd Komisji, że ocena wdrożenia dyrektywy pięć lat po jej wejściu w życie mogłaby być przydatna i mogłaby pomóc zapewnić państwom członkowskim czas i niezbędną pomoc w prawidłowym wdrożeniu nowych ram i w razie potrzeby zmianie ram prawnych. W związku z tym niezwykle istotne jest, aby państwa członkowskie współpracowały i wymieniały się informacjami na temat przyszłego funkcjonowania systemu.

3.15. Planowane przez Komisję działania monitorujące dotyczące skuteczności i wydajności programu BEFIT również wydają się przydatne i będą dotyczyć wdrożenia i początkowych kosztów bieżących BEFIT, liczby grup spółek objętych obowiązkowym zakresem wniosku oraz liczby spółek, które dobrowolnie decydują się na BEFIT, a także ewolucji kosztów przestrzegania przepisów i liczby sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

(*) Art. 48 ust. 2 wniosku brzmi: „Oprócz korekt wymienionych w ust. 1, państwo członkowskie może zezwolić na zwiększenie lub zmniejszenie, poprzez dodanie kolejnych pozycji, części przydzielonej członkom grupy BEFIT, którzy są rezydentami do celów podatkowych lub znajdując się jako stałe zakłady w tym państwie członkowskim”.

3.16. EKES podkreśla znaczenie starannej oceny kosztów przestrzegania przepisów i obciążeń administracyjnych dla wszystkich zaangażowanych przedsiębiorstw, gdyż pozwoli ona zrozumieć rzeczywiste korzyści płynące z nowych ram dla przedsiębiorstw w całej Europie.

3.17. EKES odnotowuje, że zdaniem Komisji BEFIT jest „również istotny z punktu widzenia zasobów własnych, jak określono w komunikacie w sprawie kolejnej generacji zasobów własnych dla budżetu UE z 2021 r.”. Jednakże długi i niepewny proces legislacyjny, przed którym stoi wniosek w sprawie BEFIT, w istocie utrudnia oszacowanie ilości zasobów dostępnych do rozdysponowania w rozdziałach dotyczących zasobów własnych oraz tego, kiedy takie dodatkowe zasoby będą dostępne.

3.18. Aby zapewnić odpowiednią koordynację między BEFIT a szczególnymi krajowymi przepisami podatkowymi mającymi zastosowanie do podmiotów gospodarki społecznej, takich jak spółdzielnie i przedsiębiorstwa społeczne, w niektórych państwach członkowskich, EKES apeluje o uznanie takich specjalnych reguł fiskalnych w ramach BEFIT. Jednym z przykładów jest tu możliwość odliczenia zysków zdeponowanych przez spółdzielnie i grupy spółdzielcze jako rezerwa, której nie można wypłacić członkom, dopóki przedsiębiorstwo prowadzi działalność, a nawet po jego zlikwidowaniu. Innym przykładem jest możliwość odliczenia korzyści lub dywidend wypłacanych przez spółdzielnie członkom proporcjonalnie do ich wzajemnego udziału. Takie podejście byłoby zgodne z komunikatem Komisji z dnia 9 grudnia 2021 r. (plan działania na rzecz gospodarki społecznej) i zaleceniem Rady nr 1344 z dnia 27 listopada 2023 r. (zalecenie Rady w sprawie opracowania warunków ramowych gospodarki społecznej).

Bruksela, dnia 24 kwietnia 2024 r

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Oliver RÖPKE